

en saadan nu 20 Kr. 8 Ore hver fjortende Dag og derfra drages 32 Ore til Sygefassen. Man maa gjøre 12 Timers Arbejde hver Dag, og Konen maa passe Ledet. Man maa indrømme, at det er en lille Løn. Det er et betydningssfuldt Hverv, de Folk have; Menneskets Liv er betroet dem, og de bør derfor lønnes nogenlunde, saa at de kunne komme ud af det. Endda hedder det sig, at det Jernbanepersonale, som paraderer paa de større Banegaarde, har en endnu mindre Løn. Endvidere skal jeg ogsaa fremhæve Landpostbudene, som saa ofte ere fremdragne af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Min Mening er, at deres Lønning ogsaa er for lille. Naar de skulle tjene nogenlunde, skulle de gribe efter de større Kredse, og det vilde være dem en Umulighed at overkomme det, dersom Landboerne ikke kom dem imøde og fritog dem for enkelte Omveie, som de umulig kunne overkomme. Det var derfor ønskeligt, om den høitærede Minister vilde i en ikke altfor fjern Fremtid tage disse Forhold under Overveielse.

Ordføreren (Holsttein): Det er saavel fra den ærede Ordfører for Mindretallet som ogsaa fra anden Side, saavidt jeg erindrer ogsaa fra den høitærede Ministers Side, fremhævet, at Billighed talte for at give Kommunen Erstatning for den Grund, man ønsker, at den skal holde disponibel til Udvidelse af Banegaarden. Jeg tror dog forresten ikke, at den høitærede Minister brugte det Argument, men det er brugt fra den ærede Ordførers Side. Det kan jeg ikke ganske erkjende. Jeg tror, man maa vel erindre, at Kommunen har en særlig Interesse af Kjøbenhavns Banegaards Udvidelse, og særlig den Stations, hvorefter Talen er, nemlig Klampenborg Stationen, at den har erhvervet disse Grunde paa meget favorable Billaar, og at Offret fra Kommunens Side ikke er Andet, end hvad Enhver vistnok venter. Jeg vilde snarere betragte det som en Fornærmelse at byde Kommunen en Erstatning for denne ubetydelige Smødekommen end det Modsatte. Jeg skal derfor fraraade, at man rækker Kommunen denne Almisse. Med Hensyn til de to private Forslag vedrørende Nørrebro og Korsør tilsaar jeg, at det har forbauset mig, at den høitærede Minister har tiltraadt disse Forslag. Det er aabenbart et Indgreb i den høitærede Ministers Ret. Her foreligger et Forslag fra den høitærede Ministers Side, som ikke er fremmet, og efter den Theori, som for Tiden er herskende, kan Ministeren ikke medvirke til private Forslag, saalænge hans Forslag ikke ere frem-

mede, og det kan han saa meget mindre naar de berøre en saadan Sag. Men naar den høitærede Minister har sat sig ud over det her, skal jeg sige, at vi se os ikke istand til at lætte os ud over en Betragtningmaade, som jeg tror er langt rigtigere. Det er nemlig den, at naar et Lovforslag ikke er fremmet, og det vilde være til en enkelt lokal Interessers Fordel eller til Fordel for Ministeren at faae et enkelt Stykke af dette Lovforslag fremmet, er det ikke, forekommer det os, Privates Sag (at bringe en saadan Sag igjennem og at hjælpe til dermed). Det maa blive Ministerens Sag at faae sine Love igjennem, og han maa selv staffe dem igjennem, men det er ikke Rigsdagens Sag at bøde paa, at Loven ikke kan komme nogen Vegne, ved saadanne smaa Endringer eller stykkevisse Vedtagelser af Lovforslag. Naarlig maa det ikke ste, forekommer det os, naar det er væsentlig lokale Betragtninger, der gjøre sig gjældende. Nu er det blevet sagt: Ja, men der er saa mange andre mindre Forslag paa Finantsloven, som ere blevne stillede af Udvalget imod Ministeren paa Administrationens Omraade, og at Konsekvensen deraf da ogsaa maatte være, at man skulde forkaeste disse Forslag; men det har aldeles ingen Forbindelse hermed; thi de her omtvistede Forslag ere Stykker af Regjeringsforslag, og ikke selvstændige Forslag. De ere Stykker af Regjeringsforslag, som denne ikke kan faae fremmet, og som ærede Medlemmer nu søge at staffe Fremme. Vi have i Udvalget været saa imødekommende overfor Regjeringen, at, skjøndt det var Stykker af Regjeringsforslag, skjøndt det var Dele af Lovforslag, som ere saaledes forberedte, at der neppe kunde være kommet Noget ud af dem i denne Samling, saa have vi ikke desto mindre været villige til at fremme disse Forslag, naar den høie Regjering selv kom og forlangte det. Den høitærede Minister har vidst, at hvis han selv havde forlangt denne stykkevisse Gjennemførelse af sit Forslag, vilde han have faaet det, og dog har han ikke villet gjøre det. Naar vi efter denne Smødekommen ere blevne tilbageviste fra den høitærede Ministers Side, skalde vi saa nu være med til at føre saadanne Stykker af Love igjennem, fordi andre ærede Medlemmer, maaske bevægede af Lokale Interesser, vilde gjennemføre dem? Det tror jeg, vilde være i høieste Grad urimeligt. Jeg skal derfor fraraade disse 2 Endringsforslags Vedtagelse. — I Anledning af den høitærede Ministers Bemærkning vedrørende Nyborg Postkontor vil jeg gjøre opmærksom paa, at der jo ganske vist, som den høitærede Minister siger